SCRISOARE DIN BULGARIA

BOTEV PLOVDIV — VIRTUALĂ CAMPIOANĂ

de

ȘTEFAN NOIKOV

Campionatul bulgar este aproape de sfîrșit. Au mai rămas de disputat două etape, dar lucrurile sînt aproape lămurite: Botev Plovdiv are toate șansele să ducă titlul în orașul care se impune tot mai mult — după Sofia — în fotbalul bulgar. A intervenit însă o amînare în apariția verdictului definitiv, determinată de partida internațională Suedia — Bulgaria, disputată duminică 11 iunie la Stockholm. O dată cu reluarea campionatului, prevăzută pentru 18 iunie, Botev Plovdiv se va apropia de performanța pe care o merită.

Campioana de anul trecut, Cerveno Zname, cunoscută prin lupta sa aeerbă cu Internazionale în „Cupa campionilor europeni", a pierdut definitiv titlul pe care l-a cîștigat de 13 ori în activitatea ei. Ea terminase sezonul de toamnă pe poziții solide și era privită din nou ca favorită. Dar primăvara nu i-a purtat prea mult noroc. Împotriva lui Inter, Cerveno Zname a arătat veritabilele ei calități dar n-a făcut-o și în campionat. Seria insucceselor campioanei le-a deschis actualul lider, Botev Plovdiv, învingînd-o chiar la Sofia cu 3—1. Au urmat alte eșecuri: 0—1 cu Spartak Sofia, 1—2 cu Slavia și, în fine, 1—2 cu Lokomotiv. Cerveno Zname posedă elemente excelente și tinere, jucători bine cunoscuți ca Iakimov, Gaganelov, Penev și chiar veteranul Kolev sînt „la posturi", dar stilul oarecum demodat al formației nu-i permite să beneficieze de capacitatea sa reală.

Interesul principal se îndreaptă acum spre virtuala campioană, Botev Plovdiv. Este una dintre cele mai vechi echipe ale fotbalului bulgar dar n-a ajuns campioană decît o singură dată, în 1929. Fără să numere în rîndurile sale fotbaliști de renume, poate cu excepția lui Dermendjiev (care a jucat și în turneul final din Anglia, de la C.M. 1966) și oarecum Popov (purtătorul tricoului cu nr.7), Botev își bazează forța pe jocul său colectiv, inteligent și tehnic. Este de notat că actualul lider a realizat 18 puncte pe teren propriu și 18 în deplasare, situație care demonstrează constanța comportării în întreg campionatul și care îi și oferă avantajoasa situație actuală în care mai are nevoie de un punct din patru posibile spre a cuceri tricolurile de campioană.

La trei puncte de Botev Plovdiv o întîlnim pe Slavia, care păstrează, teoretic cel puțin, șanse de a egala pe ocupanta locului întîi. Etern candidat la titlu, dar niciodată rămas definitiv pe locul de onoare din 1944 și pînă acum, unsprezecele Slaviei a pierdut și în actuala situație o ocazie favorabilă de a-și realiza visul. Apărarea sa, în frunte cu renumitul internațional Șalamanov, este mereu solidă dar atacanții se comportă sub așteptări. Momentul care a decis poate campionatul a fost acela cînd Slavia a întîlnit la Sofia pe Botev Plovdiv dar n-a putut realiza decît un 1—1, care a menținut formația din Plovdiv pe primul loc. Interesant că, în aceeași etapă, Levski pierdea la Plovdiv în fața lui Spartak (0—1) astfel că alt contracandidat al lui Botev își vedea irosite șansele de a concura la titlu.

Aceste ultime două etape care au mai rămas sînt decisive pentru stabilirea ocupanților locurilor 1—2—3, mai ales ale locurilor 2 și 3, dar principala pasiune este generată de lupta pentru evitarea retrogradării. O candidată este cunoscută: Marek Stanke Dimitrov. Pentru al doilea loc, cea mai amenințată formație se prezintă Dunav Russe, una dintre cunoscutele echipe ale fotbalului bulgar.

Sofia — 14 iunie 1967

Botev Plovdiv — virtuala campioană a Bulgariei

CARNET EXTERN

„PROCESUL FONTAINE"

Chiar dacă la ora actuală sezonul competițional este încheiat sau pe punctul de a fi terminat, în multe țări europene există frămîntări pe marginea unor probleme generale ale fotbalului respectiv, de natură organizatorică, tehnică sau ca activitate a reprezentativelor.

Desigur că, problema echipei naționale ocupă un loc de frunte în discuțiile de pretutindeni. Și pe bună dreptate, mai ales cînd lucrurile nu merg bine. Astfel de discuții se poartă în prezent în Franța. Ziarele pariziene de specialitate oglindesc — de o manieră foarte interesantă și chiar instructivă — frămîntările provocate de **„era Fontaine"**, cel mai tînăr antrenor de echipă națională, simbolizînd noutate în concepție și metodă de lucru.

Fontaine și-a încheiat prima etapă din activitatea sa și se pune problema unui bilanț. Ceea ce și face **„France Football"** prin pana redactorului său **Jacques Ferran**. Acesta — situîndu-se cînd pe poziția unui „procuror", cînd pe aceea a unui „avocat" al lui Fontaine — pornește de la bilanțul acestei prime etape: două înfrîngeri în meciuri amicale (Franța — România 1—2 și Franța — U.R.S.S. 2—4, cum se vede, ambele pe teren propriu), o înfrîngere într-un joc de antrenament (Corsica — Franța 2—0) și un meci nul într-altul (Franța — Hanovra 4—4). Ca „procuror", Jacques Ferran îi reproșează lui Fontaine — fără a părăsi nici un moment tonul urban — ceea ce, după părerea sa, constituie greșeli: ● **„o încredere excesivă, simplistă și citeodată copilărească în el însuși, în ideile sale și în jucătorii săi"** ● **„folosirea în apărare a unei organizări a jocului, ale cărei riscuri și fragilitate sar în ochi"** (n.r. apărarea în linie) ● **„o anumită ușurință în alegerea oamenilor"**. Trecînd pe ocalaltă poziție, de „avocat", ziaristul francez pune în balanță calitățile lui Fontaine (entuziasm, ușurință în depășirea dificultăților, puterea de mobilizare a jucătorilor) și greutățile pe care le-a avut de întîmpinat (lipsa de experiență în materie, calendarul echipei naționale etc.). Și, raportînd totul la bilanț, Jacques Ferran scrie:

„Ar trebui deci, logic, să condamnăm pe cei doi responsabili (Jean Doumeng, președintele comisiei tehnice, și Just Fontaine — n.r.). **Și să fie desemnați alții. Cum s-a făcut cu Henri Guérin. Dar, se poate crede cu adevărat că problema, azi ca și ieri, constă în a schimba selecționerul ?".**

Concluzia ni se pare deosebit de semnificativă. Citățm:

„Rezultatele permanente ale echipei Franței, pe parcursul unui mare număr de ani și sub selecționerii cei mai diverși, demonstrează, în mod evident, că problema nu constă în alegerea unui responsabil (n.r. — al echipei naționale), **nici în aceea a unei tactici, nici chiar în aceea a jucătorilor. Din timp în timp cîte o inseninare, ca în ultimul sezon, înaintea Cupei Mondiale, mulțumită lui Nantes. Apoi, totul a recăzut în mediocritate. Și, atunci, cum să nu se conchidă, încă o dată, că de fapt cauza stă în fotbalul nostru de elită, adică în sărăcul nostru profesionism copleșit de griji și care-și pune sub semn de întrebare însăși existența ? Cum să nu conchizi că cu Fontaine sau altul, noi sîntem condamnați să avem o echipă a Franței fără anvergură și fără rezultat, atîta timp cît condițiile cluburilor noastre vor fi aceleași ?"**

că se desfășoară în favoarea noastră, a stabilit echipa campioană.

Sporting, considerată învinsă dinainte, nu s-a lăsat depășită.

O dată cu pierderea titlului de campioană, am pierdut dreptul de a mai participa în Cupa campionilor europeni.

Mai puteam disputa Cupa Portugaliei și să ne asigurăm dreptul de participare în Cupa deținătoarelor de cupă. Dar cum? Braga, cu care am remizat în campionat: 0—0, ne-a învins în cupă cu 4—1. În decurs de opt zile am jucat returul pe teren propriu, însă n-am reușit să refacem handicapul de 3 goluri.

După ce am fost eliminați din toate competițiile internaționale ne-a rămas o singură posibilitate: să participăm în sezonul viitor în „Cupa orașelor tîrguri".

Dacă la toate acestea mai adăugăm divergențele în cadrul conducerii și neînțelegerile cu Bella Guttman, care, ca să motiveze insuccesele, a învinuit pe jucători, avem în fața noastră un tablou jalnic al fotbalului din acel sezon de la clubul Benfica.

ÎNVINUIRI NEDREPTE

Nici în ceea ce privește problemele personale, sfîrșitul sezonului nu a fost prea fericit.

Bella Guttman m-a învinuit că duc o viață nesportivă. Mai tîrziu aceste vorbe s-au împrăștiat și au constituit tema de discuție pentru mulți suporteri. Pot dovedi ușor că aceste afirmații nu se întemeiază pe adevăr.

În timpul deplasărilor în străinătate, sîntem supuși unui regim foarte strict și fiecare știe că nu este posibil să faci nici un pas greșit. În Portugalia, cînd nu sînt în cantonament, îmi petrec zilele acasă. Locuiesc la etajul I al unei clădiri unde ocup un apartament, pe strada Linda a Velha. În timpul liber, primesc cu plăcere vizitele prietenilor. Cînd sînt acasă numai eu cu Flora, citim, ascultăm muzică de jaz, discutăm. Altădată, cînd prînzim sau luăm masa de seară în oraș, numai noi doi, ne ducem după aceea la cinematograf.

Cum aș putea duce acea viață nesportivă de care eram acuzat?

Totdeauna se găsește cineva, care nu te simpatizează, și atunci inventează o serie de lucruri pentru a te calomnia, pentru a-ți strica reputația. În felul acesta, am devenit ținta calomniilor, care se referau la relațiile dintre mine și mama mea.

Adevărul este că nici odată n-am uitat să-mi îndeplinesc obligațiile de fiu care își respectă și își iubește mama.

ÎN AJUNUL CAMPIONATULUI MONDIAL

Forma nesigură a unor jucători, în special a celor de la Benfica, a pus pe selecționerii echipei naționale în fața unor probleme greu de rezolvat.

Situația era complicată și prin faptul că la dispoziția acestora nu erau nici jucători de rezervă adecvați.

O dată cu intensitatea pregătirilor în vederea apropiatului campionat mondial creșteau și temerile în privința formei noastre. Se punea întrebarea dacă într-un timp așa de scurt vom ajunge la cea mai bună formă. Cu timpul, totul s-a schimbat în bine.

Cu rănile vindecate și cu o condiție fizică îmbunătățită, am trecut la ultima fază a pregătirilor care se compunea din 5 meciuri internaționale.

Prima adversară a fost echipa Norvegiei. Spectatorii, decepționați de rezultatele și comportarea echipei „B", aveau unele rețineri în ceea ce privește evoluția noastră.

(va urma)

Traducere de V. BENCOVSCHI
(După versiunea în limba cehă din revista „KOPANA".

„H. H. 2" L-A ÎNVINS PE „H. H. 1"!

SCRISOARE DIN ITALIA

de

CESARE TRENTINI

Hotărît lucru, soarta i-a întors spatele lui Inter! După înfrîngerea din finala C.C.E., suferită în fața unui Celtic strălucit, în ultima etapă a campionatului italian, echipa „negru-albaștrilor" a pierdut și titlul național. Inter pierde astfel și posibilitatea de a participa la următoarea ediție a Cupei Campionilor, ceea ce are, aici, efectele unui dezastru pentru că nu e vorba, pentru formația lui H.H., doar de alterarea unui prestigiu pînă acum neatins, ci și de pierderea unor beneficii calculabile — numai legate de C.C.E.! — la circa o jumătate de miliard de lire italiene.

Și ceea ce a surprins mai mult e faptul că Inter a pierdut, împotriva Mantovei, tocmai un meci în care a jucat mai bine decît în finala de la Lisabona. Acum, în interval de 4 zile, Inter a plătit tribut greu oboselii și... norocului pe care l-a avut în alte campionate și în unele meciuri din C.C.E., cîștigate ca prin urechile acului.

Internazionale a condus în clasament 33 de etape din 34. Decăderea echipei a fost anunțată cu cîteva săptămîni înainte de încheierea campionatului, la meciul de la Milano, cu Bologna, cîștigat la limită (2—1) cu largul concurs al arbitrului Monti din Ancona. Inter a mai cîștigat apoi la Venezia (dar cît de greu!) pentru ca apoi, în ultimele 6 etape, să nu mai obțină nici o victorie: 4 meciuri nule (din care 3 la Milano, cu Lazio, Napoli, Fiorentina și unul în deplasare cu Cagliari) și două înfrîngeri în deplasare, la Torino, în confruntarea directă cu Juventus, și în ultima etapă, cea crucială, cu Mantova.

Semnificativ e faptul că tocmai Sarti, care la Lisabona s-a dovedit un portar de clasă mondială — a determinat, printr-o grosolană greșeală, rezultatul de la Mantova, care a răpit lui Inter un titlu deja cîștigat.

Herrera, care acum se află mai mult sau mai puțin în situația lui Fabbri de după dezastrul italiei la Londra, a explicat eșecul lui Inter prin implicațiile tensiunii nervoase și prin oboseala datorită lungimii campionatului și jocurilor din C.C.E. „Inter — a spus el — a jucat în sezonul de primăvară un număr de 48 de meciuri. Prea mult pentru o echipă". Este o scuză care nu rezistă, din moment ce Celtic Glasgow, de exemplu, a jucat în același sezon 64 de meciuri în campionat, Cupa Scoției, Cupa ligii engleze și C.C.E. Or, prospețimea echipei lui Jock Stein a fost clar demonstrată în fața a milioane de telespectatori.

Și acum, despre noii campioni ai peninsulei. Juventus a primit răsplata unei constante încrederi în forțele sale, pînă la ultima secundă a luptei.

„H. H. 2" — Heriberto Herrera, un antrenor fericit

Heriberto Herrera, supranumit aici „H.H.2", bravul antrenor al torinezilor, totdeauna moderat, totdeauna stăpîn pe sine, și-a ieșit din fire o singură dată. În clipa cînd la radio s-a anunțat înfrîngerea lui Inter la Mantova și deci echipa sa a cîștigat titlul (al 13-lea în carieră!), „H.H. 2" a alergat la cabină și, cu toate că era îmbrăcat de stradă, și-a sărutat jucătorii, aflați toți... sub dușuri!

Unele ziare și-au intitulat cronica de după încheierea campionatului: „Juventus a făcut 13 exacte!" Aluzie la cel de-al 13-lea titlu cîștigat și la... 13 rezultate exacte la Totocalcio!

În orice caz, „Juve" merită un omagiu. Echipa aceasta n-a renunțat nici un moment la luptă, a arătat o admirabilă tenacitate și perspectivă. În aceasta constă meritul „alb-negrilor" cărora le revine, în toamnă, sarcina și onoarea de a apăra prestigiul fotbalului italian în Cupa Campionilor. Sarcină și onoare cărora Juventus dorește să le facă față cu maximă seriozitate, cu dorința de a ține sus steagul pe care Inter l-a onorat cu adevărat timp de cinci ani.

FUZIUNE ÎN FOTBALUL AMERICAN

Se pare că în curînd se va încheia un acord între „United Soccer Association", care este recunoscută de F.I.F.A., și „National Professional Soccer League" (NPSL), federația nerecunoscută. Mai precis, este vorba de o unificare a acestor două organisme.

Într-adevăr, ca urmare a succesului pe care-l cunoaște campionatul organizat de către primul for, cel recunoscut de FIFA, conducătorii NPSL — conștienți de pericolul în care se găsește campionatul organizat de ei, datorită concurenței — au adresat o scrisoare lui Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A. exprimîndu-și dorința fuzionării cu celălalt for.

O hotărîre în acest sens urmează a se lua zilele acestea în cursul vizitei pe care Stanley Rous o face în Statele Unite.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacție), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Prezentarea grafică **Liviu Bobocea**